

2022-5

6. december 2022

All. nr./brevnr.:
2022-324-0001-28
Sull./sagsbeh.: MS

Kommunes mangelfulde partshøring og mangelfulde begrundelse for bortvisning af sagsbehandler

Kommuneqarfik Sermersooq (herefter kommunen) blev den 30. august 2021 opmærksom på, at en sagsbehandler i Børn- og Familieforvaltningen havde sendt beskeder med et seksuelt indhold til en ung anbragt i efterværn.

Kommunen sendte den 31. august 2021 en partshøringsskrivelse til sagsbehandleren og oplyste, at kommunen påtænkte at bortvise sagsbehandleren fra den pågældende stilling i kommunen.

Den 9. september 2021 bortviste kommunen sagsbehandleren.

Den 12. januar 2022 klagede sagsbehandleren til ombudsmanden over kommunens afgørelse om bortvisning.

Ombudsmanden iværksatte på den baggrund en undersøgelse af sagen.

Ombudsmanden fandt, at kommunens partshøringsskrivelse af 31. august 2021 ikke levede op til de krav, der stilles til en partshøring efter sagsbehandlingslovens § 19 og den ulovbestemte udvidede partshøringspligt, idet kommunen ikke i tilstrækkelig grad konkretiserede de forhold, der var afgørende for den påtænkte bortvisning. Det var på den baggrund ombudsmandens vurdering, at partshøringen var mangelfuld. Ombudsmanden fandt kommunens partshøring beklagelig.

Ombudsmanden fandt endvidere, at kommunens afgørelse om bortvisning af 9. september 2021 var mangelfuldt begrundet, idet afgørelsen ikke levede op til de krav, der stilles til en afgørelse efter sagsbehandlingsloven og

den ulovbestemte udvidede partshøringspligt. Ombudsmanden fandt på den baggrund kommunens begrundelse for afgørelsen særdeles beklagelig.

Ombudsmanden vurderede dog, at partshøringsmanglen ikke førte til ugyldighed, idet partshøringsmanglen ikke havde en afgørende betydning for sagsbehandlerens mulighed for at overskue situationen og påvirke beslutningsgrundlaget.

Ombudsmanden afsluttede på den baggrund sagen og foretog sig ikke yderligere.

(Udtalelse af 6. december 2022, j.nr. 2022-324-0001)

Jeg udtaler herefter:

1. Hvad har jeg undersøgt?

1.1. Jeg har ved min behandling af sagen valgt at forholde mig til, om kommunen har efterlevet sagsbehandlingslovens regler og den ulovbestemte udvidede partshøringspligt i forbindelse med partshøringen og begrundelsen for afgørelsen om bortvisning af medarbejderen (herefter A).

Jeg har valgt ikke at forholde mig til, hvorvidt det strider imod det forvaltningsretlige proportionalitetsprincip, at A blev bortvist fra sin stilling som sagsbehandler i Børne- og Familieforvaltningen. Jeg har således ikke taget stilling til, hvorvidt A's adfærd var af en sådan karakter, at det udgjorde en grov misligholdelse af ansættelsesforholdet, der kunne begrunde en bortvisning.

Jeg har endvidere ikke forholdt mig til spørgsmålet om, hvorvidt A som en del af sin ansættelse som sagsbehandler i kommunen var ansat til at beskytte børn og unge.

Jeg henviser herved til § 14, stk. 1, i inatsisartutlov nr. 7 af 1. juni 2017 om Ombudsmanden for Inatsisartut, hvorefter ombudsmanden afgør, om en klage giver tilstrækkelig anledning til undersøgelse.

1.2. Jeg har flere steder i min udtalelse taget udgangspunkt i dansk litteratur og Folketingets Ombudsmands praksis, i det omfang jeg ikke selv tidligere har haft

lejlighed til at beskæftige mig med tilsvarende problemstillinger. Det skyldes, at retsgrundlaget i Grønland i det væsentligste er identisk med retsgrundlaget i Danmark. Hvor retsgrundlaget i Grønland efter min opfattelse ikke er identisk med retsgrundlaget i Danmark, har jeg anført dette.

Min udtalelse er opbygget således:

- Afsnit 2: Sagen kort
- Afsnit 3: Retsgrundlaget
- Afsnit 4: Kommunens synspunkt
- Afsnit 5: Min vurdering
- Afsnit 6: Konklusion

Jeg bemærker, at der følger en sagsfremstilling efter min udtalelse.

2. Sagen kort

A sendte som privatperson den 19. maj 2021, 4. juni 2021, 6. juni 2021 og 26. juni 2021 beskeder med et seksuelt indhold til en ikke-navngiven person, der var anbragt i efterværn af Børne- og Familieforvaltningen i Kommuneqarfik Sermersooq.

Den 1. juli 2021 blev A ansat som sagsbehandler i Kommuneqarfik Sermersooq ved Børn- og Familieforvaltningen.

A sendte den 17. august 2021 en besked med et seksuelt indhold og et nøgenbillede til den samme ikke-navngivne person.

Kommunen blev den 30. august 2021 opmærksom på, at A havde sendt beskeder med et seksuelt indhold til en eller flere beboere, der var anbragt i efterværn.

Den 31. august 2021 modtog A kommunens partshøring angående en påtænkt bortvisning af ham. A kvitterede samme dag for modtagelsen af partshøringskrivelsen, men gjorde ikke brug af sin mulighed for at afgive et partshøringssvar. Fristen for at komme med et partshøringssvar var den 6. september 2021.

Den 9. september 2021 traf kommunen afgørelse om bortvisning.

Den 12. januar 2022 sendte A en række dokumenter til mig.

Ved en telefonsamtale den 18. januar 2022 oplyste A overfor en af mine medarbejdere, at han ønskede at klage over kommunens afgørelse af 9. september 2021 om bortvisning af ham fra sin stilling i Børne- og Familieforvaltningen i kommunen. A oplyste også ved denne telefonsamtale, at han ikke var medlem af en fagforening.

3. Retsgrundlaget

3.1. Partshøring ved bortvisning

Landstingslov nr. 8 af 13. juni 1994 om sagsbehandling i den offentlige forvaltning med senere ændringer (herefter sagsbehandlingsloven) § 19 pålægger en myndighed en generel pligt til at høre en part inden, at myndigheden træffer afgørelse i en sag. Bestemmelsen om lovpligtig partshøring gælder også visse ansættelsesretlige dispositioner i forhold til myndighedens eget personale. En bortvisning er en afgørelse i sagsbehandlingslovens forstand, hvorfor reglerne om partshøring også gælder for bortvisningsager.

En partshøring har til formål at sikre, at en part får lejlighed til at gøre sig bekendt med og kommentere på det faktiske grundlag for en påtænkt afgørelse, før myndigheden træffer afgørelsen. Formålet med en partshøring om en påtænkt bortvisning er således at give den partshørte mulighed for at forstå sammenhængen mellem vedkommendes handlinger og den påtænkte afgørelse om bortvisning. Den partshørte får dermed mulighed for at fremlægge sin version af sagen og eventuelt korrigere eventuelle misforståelser, unøjagtigheder eller ufuldstændigheder.

Den partshørte får endvidere fuld klarhed over myndighedens opfattelse af sagen og mulighed for at forsvare sig overfor myndigheden. Partshøring underbygger desuden myndighedens oplysning af sagen og sikrer, at myndigheden træffer

afgørelser på et korrekt og oplyst grundlag. På den måde er reglerne om parts-høring med til at styrke borgernes tillid til forvaltningen.

Pligten til partshøring efter § 19, stk. 1, i sagsbehandlingsloven gælder, hvis en myndighed er i besiddelse af bestemte oplysninger vedrørende en sags faktiske omstændigheder, hvis disse oplysninger er til ugunst for en part – og hvis parten må antages ikke at være bekendt med, at myndigheden er i besiddelse af de pågældende oplysninger.

I forbindelse med visse ansættelsesretlige dispositioner, herunder i forbindelse med en afgørelse om bortvisning, suppleres den generelle partshøringsregel i sagsbehandlingslovens § 19 af en ulovbestemt udvidet partshøringspligt.

Det indebærer, at en part også udover sagens faktum skal høres over sagens retlige og bevismæssige grundlag. Parten skal dermed høres om det samlede afgørelsesgrundlag, også selv om parten i forvejen er bekendt med, at myndigheden er i besiddelse af de pågældende oplysninger, og at de pågældende oplysninger indgår i myndighedens afgørelsesgrundlag.

Myndigheden skal derfor udarbejde en partshøringssskrivelse til den ansatte om grundlaget for den påtænkte ansættelsesretlige sanktion. Partshøringssskrivelsen skal indeholde:

- de forhold, som myndigheden tillægger vægt,
- myndighedens foreløbige opfattelse af sagen,
- eventuelle bevismæssige vurderinger,
- myndighedens syn på sagens retlige spørgsmål, herunder hvilke retsregler, der påtænkes anvendt, og hvordan disse forholder sig til den konkrete sag.

Det påhviler myndigheden at sikre, at grundlaget for partshøringen er korrekt og fyldestgørende. Dette indebærer, at en myndighed ved partshøringen skal sikre, at de afskedigelsesbegrundende forhold er konkretiseret og sandsynliggjort. Derfor skal der efter omstændighederne henvises til begivenheder, der kan tids- og stedfæstes.

Jeg har tidligere haft lejlighed til at forholde mig til kravet om partshøring. Jeg henviser i den forbindelse til sagerne 2018-2 og 2021-2, som kan findes på min hjemmeside, www.ombudsmand.gl.

Jeg henviser ligeledes til min tidligere udtalelse 2015-5.1, hvor en virksomhed ved partshøringen af en medarbejder forud for en afskedigelse fremhævede samarbejdsvanskeligheder, uden at nævne konkrete episoder eller konkrete medarbejdere, men i stedet kritiserede medarbejderens adfærd på et generelt og overordnet plan. Jeg udtalte i denne sag kritik af virksomheden, idet det var min vurdering, at virksomheden ved partshøringen ikke i tilstrækkeligt omfang havde konkretiseret flere af de afskedigelsesbegrundende forhold.

Jeg henviser endvidere til Oluf Emborg og Peer Schaumburg-Müller, Offentlig arbejdsret, 2. udgave (2010), side 51-52, og Niels Fenger, Forvaltningsret, 1. udgave (2018), side 590-592.

3.2. Retsvirkninger ved partshøringsmangler

Hvis en partshøring ikke er tilstrækkeligt konkret risikerer myndigheden, at partshøringen ikke opfylder sit formål, idet borgeren ikke har mulighed for at forholde sig til kritikpunkterne og dermed kunne afgive et fyldestgørende partshøringsvar.

En manglende eller mangelfuld partshøring kan således føre til, at der træffes en forkert afgørelse, fordi grundlaget for afgørelsen er forkert eller utilstrækkeligt. Derfor kaldes partshøring også en garantiforskrift – altså en regel, som er med til at garantere, at en afgørelse er lovlige og korrekt.

Når reglerne om partshøring ikke er overholdt eller partshøring ikke er foretaget, vil der være en formodning for, at afgørelsen er påvirket af partshøringsmanglen og dermed vil være ugyldig, hvorfor myndigheden må behandle sagen på ny.

Hvis en myndighed i en sag kan godtgøre, at afgørelsen i tilfælde af en korrekt partshøring ikke ville have fået et andet indhold, vil tilsidesættelse af partshøringspligten eller mangler ved partshøringen dog ikke føre til ugyldighed.

Det følger af dansk retspraksis, at der ikke er faste og præcise retningslinjer for, hvor sikkert et bevis en myndighed skal fremlægge for, at manglen ved partshøringen ikke har haft afgørende indflydelse på afgørelsen. Sammenlignet med tidligere er der i dag en tendens til at kræve mindre af myndigheden i denne henseende.

Højesteret har i flere sager undladt at erklære en afgørelse ugyldig på grund af en mangelfuld eller helt undladt partshøring, når det var rettens opfattelse, at afgørelsen var materielt korrekt.

Jeg henviser i den forbindelse til højesteretsdom UfR 2003.1660 og Vestre landsretsdom UfR 2004.904 V.

Det tillægges betydning, om partshøringsmanglen har været grov og åbenbar, eller om der har været foretaget en partshøring, der ikke på alle punkter lever op til kravet i sagsbehandlingslovens § 19 eller den ulovbestemte udvidede partshøringspligt. Partshøringen er nemlig et middel til at sikre en korrekt afgørelse. Der kan således lægges vægt på, om partshøringsmanglen reelt har haft en nævneværdig betydning for partens mulighed for at overskue situationen og påvirke beslutningsgrundlaget.

Hvis det i en afskedigelsessag vurderes, at en offentlig arbejdsgivers manglende overholdelse af partshøringsreglerne fører til ugyldighed, vil dette ikke føre til, at ansættelsesforholdet fortsat består, men kan efter nærmere omstændigheder føre til et krav om compensation eller erstatning.

Jeg henviser til Niels Fenger, Forvaltningsret (2018), side 598-602.

Jeg henviser endvidere til Folketingets Ombudsmandsberetning FOB 2021-14.

3.3. Begrundelse for afgørelse om bortvisning

Reglerne om begrundelse fremgår af §§ 22 og 24 i sagsbehandlingsloven, der har følgende ordlyd:

§ 22. En afgørelse skal, når den meddeles skriftligt, være ledsaget af en begrundelse, medmindre afgørelsen fuldt ud giver den pågældende part medhold.

[...]

§ 24. En begrundelse for en afgørelse skal indeholde en henvisning til de retsregler, i henhold til hvilke afgørelsen er truffet, i det omfang, afgørelsen efter disse regler beror på et administrativt skøn, skal begrundelsen tillige angive de hovedhensyn, der har været bestemmende for skønsudøvelsen.

Stk. 2. Begrundelsen skal endvidere om fornødent indeholde en kort redegørelse for de oplysninger vedrørende sagens faktiske omstændigheder, som er tillagt væsentlig betydning for afgørelsen.

Stk.3. [...]”

Af bemærkningerne til sagsbehandlingsloven fremgår bl.a. følgende:

”En begrundelse skal fremtræde som en forklaring på, hvorfor afgørelsen har fået det pågældende indhold.

Det er ikke muligt at foretage en præcis beskrivelse af, hvor udførligt en myndighed bør udforme den begrundelse, der meddeles for en truffet afgørelse.

Besvarelsen heraf må bl.a. bero på, hvor aktivt den pågældende part har medvirket i den forudgående sagsbehandling og på sagens karakter. Bestemmelserne indskrænker sig derfor til at angive, hvilke elementer der skal indgå i en meddelt begrundelse.

[...]

Efter [§ 24,] stk. 2 skal begrundelsen endvidere om fornødent indeholde en kort redegørelse for de oplysninger vedrørende sagens faktiske omstændigheder, som har været tillagt væsentlig betydning for afgørelsen. Vurderingen af, i hvilket omfang der i et foreliggende tilfælde bør redegøres for myndighedens opfattelse af sagens faktum, må bl.a. bero på, om dette er omtvistet, og i øvrigt også på, hvorvidt parten må antages i forvejen at være bekendt hermed, f.eks. som følge af, at man tidligere har imødekommet en begæring fra den pågældende om aktindsigt.”

De retssikkerhedshensyn, der ligger til grund for sagsbehandlingslovens begrundelsesregler, indebærer, at der ikke må været tvivl om, hvilke oplysninger afgørelsen hviler på.

Det er almindeligt antaget i den juridiske litteratur, at spørgsmålet om, hvor udførlig en eventuel redegørelse for sagens faktiske omstændigheder skal være, bl.a. afhænger af, om sagens grundlag er komplekst eller usikkert, og om det er velkendt for parten. I sager, hvor de faktiske omstændigheder er omstridte, bør myndigheden endvidere redegøre for sit syn herpå og på hvilke oplysninger, der er tillagt betydning.

Jeg har tidligere haft lejlighed til at forholde mig til kravet til begrundelser i ansættelsesretlige sager. Jeg henviser i den forbindelse til sagen 2018-2, som kan

findes på min hjemmeside, www.ombudsmand.gl.

Jeg henviser bl.a. til Sten Bønsing, Forvaltningsret – Lærebog for statskundskab (2016), s. 263, Karsten Revsbech m.fl., Forvaltningsret – sagsbehandling, 7. udgave (2014), s. 313 og Steen Rønsholdt, Forvaltningsret – Retssikkerhed, proces, sagsbehandling, 2. udgave (2006), s. 152.

Jeg henviser endvidere til lignende synspunkter i udtalelser fra Folketingets Ombudsmand, se f.eks. beretningen for 1990, s. 359, og beretningen for 2007, s. 607.

4. Kommunens synspunkt

I kommunens udtalelse til mig af 14. marts 2022 oplyste kommunen bl.a.:

"[...]

[A] blev ansat som sagsbehandler ved Forvaltning for børn og familie i [by] pr. 1. juli 2021.

Ad 1:

Den 31. august 2021 sendte Lederen af [A] parthøringsdokumenter samt bilag til [A] denne er efter min opfattelse gjort efter gældende regler idet han selv har underskrevet og har fået alle dokumenter.

Iden er der en frist, til at besvare parhøringen, men denne mulighed har han ikke brugt.

Derefter sendt K.S [Kommuneqarfik Sermersooq] afgørelsen til ham den 09. september 2021 og denne har han også kvitteret for.

Derved så kan vi fra K.S ikke danne opfattelse om han har haft for kort tid eller ej, idet faktiske forhold er at han ikke har givet lyd fra sig, under hele processen. (mellem parthøring og afgørelsen)

Ad 2.

Kommuneqarfik Sermersooqs HR-afdeling fik henvendelse fra direktøren for Forvaltning for Børn og Familier [...], at lederen i Socialafdeling i [by] var kontaktet af lederen af [en døgninstitution for børn og unge], som kommunerne (socialafdelinger) i Grønland plejer at placere børn og unge til pasning.

[Døgninstitutionens] leder oplyser, at to piger som er boende i [...] havde bedt om hjælp til at stoppe upassende og krænkede henvendelser fra sagsbehandler [A] ansat i [by].

Efter tilsagn fra lederen, havde [A] sendt billeder fra sin kønsdel og var begyndt at skrive til de to piger med opfordring til samleje (kujatta).

På den baggrund er det kommunens opfattelse, at denne handling danner grundlag for indledning af en sag om bortvisning.

Dette er oplyst i partshøringen sendt til [A] den 31. august 2021, side 1, den 3. næstsidste afsnit.

Ad 3

Efter kommunens opfattelser står denne sanktion mål til handlingen, idet handlingen taget arbejdsstedet i betragtning samt brugere/klienter (blandt andet de omtalte unge piger).

Da man fik henvendelse fra leder i Social-afd. Havde man ønsket at fjerne [A] fra afd. Da man arbejder med disse børn som er anbragt i [døgninstitutionen] fra socialafdeling i [by] (det er derfor lederen fra [døgninstitutionen] havde bedt om hjælp til lederen af social-afd.) man gå mere op i børnenes tryghed, frem som frygt for at han vil forsætte sin gerning, den 30. august havde lederen af [døgninstitutionen] politianmeldt [A].

I parthøring har man blandt andet brugt (som er i personalepolitik) ordet;

"Bortvisning"

En bortvisning kan ske, hvis den ansatte groft overtræder forpligtelser i sit ansættelsesforhold.

Den ansatte kan blive bortvist fra arbejdspladsen med øjeblikkelig virkning og dermed uden almindeligt varsel, hvis denne fx har udvist grov og illoyal adfærd, været voldelig over for leder, kolleger eller en klient, begået underslæb og tyveri, nægtet at udføre arbejdet i form af fx ulovlige udeblivelser eller i øvrigt misligholdt sit ansættelsesforhold i væsentlig grad."

Og netop den del med "mislighold sin ansættelsesforhold" med opgave til for at beskytte børn og unge fra social-afdeling anses som grov misligholdelse.

Ad 4

Den korrekte ansættelsesdato er 1. juli 2021

Ad 5.

Som det fremgår af bilagene har han startet sin korrespondance i maj (før sin ansættelse) og har fortsat denne i juni og igen i aug. 2021. Og i alle korrespondancer har han godt vist at han skriver kommentarer, spørgsmål og opfordringer af seksuel karakter. Seksuelt præget telefonterror, til piger (anbragt udenfor hjemmet) og han er selv 29 år.

Ad 6.

Kommuneqarfik Sermersooq viste ikke i slutningen af juni 2021, da man skulle ansætte ham, at han allerede før ansættelsen havde startet sin korrespondance med pigerne, og fik først denne viden i slutningen af aug. 21, da pigerne bad om hjælp til at stoppe manden med hans skrivelser samt anmodninger om nøgenbilleder fra unge piger og samleje. Det vil sige, at kommunen har været nødt til at nævne datoen for starten af uacceptabel adfærd for at kunne give et klart billede af forløbet.

Ad 7.

Han har sendt nøgent billede af sig selv jf. lederens udsagn, først den 17. august, hvilket fremgår af bilagene vedlagt partshøringskrivelsen.

Ad 8.

Kommunen kan ikke præcisere andre navne, da disse oplysninger er baseret på en mundtlig henvendelse fra lederen i [døgninstitutionen] jf. mail af [...] den 30. august 2021 kl. 10.17 med emnet "Kikkut saaffigisinnaavagut?"

Ad 9.

Ud over [...] er identiteten af andre børn i kommunen ukendt.

Ad 10.

Kommuneqarfik Sermersooq har ikke en anmeldelseskvittering fra lederen af [døgninstitutionen], ligesom HR ikke kan dokumentere om lederen i Socialafdeling har politianmeldt denne.

Ad 11.

Kommuneqarfik Sermersooq har ikke sikret at politianmeldelsen er kvitteret den 9. september 2021, men har en formodning om at sagen er anmeldt fra Lederen i [døgninstitutionen] til politiet, samt ud fra den viden om at han har haft kontakt til sine klienter via sms (vist via bilag) har Kommunen vurderet at han ikke længere er passende til at besidde den stilling han har, samt at vi ikke har tillid til ham."

I kommunens supplerende udtalelse til mig af 11. august 2022 oplyste kommunen bl.a. følgende:

"[...]

I brev af 4. april 2022 henvises Ombudsmændens brev af 4. marts 2022, brev nr. 2022-324-0001-8, punkt 1, hvor Ombudsmanden bl.a. skriver:

"Jeg anmoder på den baggrund kommunen om i udtalelsen at redegøre for, om kommunen mener, at beskrivelsen af sagsforløbet i partshøringsskrivelsen af 31. august 2021 og afgørelse af 9. september 2021, giver [A] mulighed for at gøre sig bekendt med det fulde faktiske, bevismæssige og retlige grundlag for afgørelsen.

Jeg bemærker i den forbindelse, at det er min opfattelse, at en medarbejder, der bortvises, på baggrund af partshøringsskrivelsen og afgørelsen, skal være bekendt med, hvem der er blevet krænkede, samt hvornår krænkelsen eller krænkelseerne har fundet sted."

Kommunens svar:

I partshøringsskrivelsen af 31. august 2021 fremgår, at en anbragt i døgninstitutionen [...] er blevet krænkede af den partshørte sagsbehandler. Det fremgår endvidere af partshøringsskrivelsen inden for hvilken periode krænkelseerne er sket. Den nærmere datering for krænkelseerne fremgik af de til partshøringen vedlagte bilag. Det faktiske grundlag og bevismæssige grundlag er derved medtaget i partshøringen. Det retlige grundlag er i partshøringen medtaget som en henvisning til ledelsesretten, og den skade på tillid og omdømme, som de krænkende handlinger har afstedkommet.

I afgørelsen af 9. september 2021 fremgår, hvilke typer beskeder, som har krænkede de anbragte i [døgninstitutionen] samt perioden for krænkelseerne, juni og juli 2021. I bevismaterialet, som var vedlagt partshøringen fremgår, at de krænkende beskeder også daterer sig til august 2021. Det faktiske og bevismæssige er med denne afvigelse derved medtaget i afgørelsen.

Det retlige grundlag for afgørelsen af 9. september 2021 fremgår af et ekstrakt fra kommunens personalehåndbog, hvor der henvises til grove overtrædelser af den ansattes forpligtelser i ansættelsesforholdet, som ved bortvisning kan være grov og illoyal adfærd, voldelig over for klient eller i øvrigt misligholdt sit ansættelsesforhold i væsentlig grad. Vurderingen er, at den ansatte har overtrådt sine pligter i stillingen meget groft ved at krænke kommunens klienter.

Det er kommunens vurdering, at partshøringsskrivelsen af 31. august 2021 og afgørelsen af 9. september 2021 gav [A] mulighed for at gøre sig bekendt med det fulde, faktiske, bevismæssige og retlige grundlag for afgørelsen.

I Ombudsmandens brev af 4. april 2022 henvises til Ombudsmandens brev af 4. marts 2022, brev nr. 2022-324-0001-8, punkt 2, hvor Ombudsmanden bl.a. skriver:

”Jeg bemærker i den forbindelse, at der, på trods af de oplyste bortvisningsgrunde, der er anført i kommunens personalepolitikker, skal foretages en konkret og individuel vurdering af det faktiske grundlag.

Jeg bemærker yderligere, at kommunen i udtalelsen af 14. marts 2022 under punkt 3 anfører, at forholdet anses som grov misligholdelse. Jeg ser dog ikke, at kommunen klart har beskrevet, hvorfor det underliggende forhold anses som groft, samt om forholdet er væsentligt.

Jeg anmoder på den baggrund på ny kommunen om at redegøre for dette.”

Kommunens svar:

I kommunens besvarelse af punkt 3, Ad 3 i redegørelsen af 14. marts 2022 fremgår i sidste sætning, sammenholdt med konteksten, at kommunen anser det for en grov misligholdelse af ansættelsesforholdet, at en kommunal sagsbehandler for børn og unge, som har til opgave at beskytte børn og unge, stik imod denne bestilling krænker disse børn og unge.

Sårbare børn og unge, som er anbragte i et botilbud fordi kommunen har påtaget sig ansvaret for omsorgsovertagelsen, skal ikke i som en del af denne støtteforanstaltning udsættes for krænkelser af en ansat fra den selvsamme kommunale enhed, som har til opgave at udvise en professionel og fagligt forsvarlig adfærd overfor de anbragte børn og unge, uanset om de er under eller over 18 år, og uanset om krænkelserne sker i relation til en eller flere anbragte unge.

At [A] ikke har kunnet leve op til en professionel og fagligt forsvarlig adfærd (dekorum) overfor konkrete anbragte børn og unge, men tværtimod krænket dem med seksuel chikane under prøvetiden af sin ansættelsesperiode i kommunens forvaltning for børn og familie, anser kommunen for at være en grov misligholdelse af ansættelsesforholdet, som er væsentlig.”

5. Min vurdering

5.1. Partshøring ved bortvisning

5.1.1. Jeg bemærker indledningsvist, at A den 18. januar 2022 ved en telefonsamtale med en af mine medarbejdere oplyste, at han ikke havde modtaget en partshøring forud for afgørelsen om bortvisning.

Blandt de akter, som kommunen har sendt til mig, fremgår imidlertid en modtagelseskvittering på et partshøringsbrev af 31. august 2021 underskrevet af A.

Jeg lægger derfor til grund, at A den 31. august 2021 modtog partshøringskrivelsen af samme dato.

5.1.2. I partshøringen anfører kommunen, at A blev ansat som sagsbehandler den 1. juni 2021. Kommunen har dog i udtalelsen til mig af 14. marts 2022 oplyst, at A først blev ansat den 1. juli 2021.

Det er på den baggrund min forståelse, at kommunen i partshøringen lagde vægt på A's adfærd forud for hans ansættelse i kommunen.

Kommunen anførte i udtalelsen af 14. marts 2022 til mig, at kommunen ikke vidste, at A forud for sin ansættelse i kommunen havde haft en korrespondance med en beboer på døgninstitutionen. Kommunen anfører på den baggrund, "at kommunen har været nødt til at nævne datoen for starten af uacceptabel adfærd for at kunne give et klart billede af forløbet."

Jeg bemærker, at kommunen ikke blot henviser til den korrespondance, der har været mellem A og den ikke-navngivne person forud for A's ansættelse, men tillægger denne del af korrespondancen afgørende betydning, idet kommunens begrundelse for den påtænke bortvisning bl.a. bygger på den korrespondance, der har fundet sted i juni 2021.

Jeg bemærker endvidere, at kommunen ikke henviser til begyndelsen af A's korrespondance med den ikke-identificerede person, idet det fremgår af den vedhæftede korrespondance, at A allerede den 19. maj 2021 rettede henvendelse til vedkommende.

Det er min vurdering, at den korrespondance, som A har haft med den ikke-identificerede person i maj 2021 og juni 2021 ikke kan tillægges betydning, idet A på dette tidspunkt ikke var ansat i kommunen.

5.1.3. Kommunen anfører som fremhævet ovenfor i partshøringen, at korrespondance foregik til og med juli 2021.

Jeg bemærker i den forbindelse, at A ifølge den vedlagte korrespondance ikke har haft en korrespondance med den ikke-identificerede person i juli 2021. Det står mig således ikke klart, hvad kommunen henviser til, når kommunen angiver, at korrespondancen foregik til og med juli 2021.

5.1.4. I partshøringen lægger kommunen endvidere afgørende vægt på, at A sendte nøgenbilleder til beboere på døgninstitutionen.

Det fremgår af den vedlagte korrespondance, at A den 17. august 2021 sendte ét billede til den ikke-navngivne person.

Kommunen henviser dog i partshøringen alene til en korrespondance mellem juni 2021 og juli 2021.

Det er på den baggrund min forståelse, at kommunen i partshøringen lægger afgørende vægt på forhold, der ikke er omfattet af kommunens tidsangivelse i selvsamme partshøringsskrivelse.

5.1.5. Kommunen anfører i udtalelsen af 11. august 2022, at det fremgår af partshøringsskrivelsen inden for hvilken periode, krænkelserne er sket.

Jeg deler ikke denne opfattelse, idet kommunen i partshøringen henviser til forhold, der ligger forud for ansættelsen, henviser til en periode, hvor der ikke har været en korrespondance mellem A og den ikke-navngivne person, samt undlader at henvise til den periode, hvor A sendte et billede til den ikke-navngivne person.

Kommunen anfører endvidere i udtalelsen af 11. august 2022 til mig, at den nærmere datering for krænkelserne fremgik af de bilag, der var vedlagt partshøringen.

Selvom den fulde korrespondance mellem A og den ikke-navngivne person var vedlagt partshøringen, er det min vurdering, at A ikke med fornøden klarhed har haft mulighed for at gennemskue, hvilke forhold kommunen har lagt vægt på, idet kommunen i partshøringen alene henviser til korrespondancen i juni og juli 2021.

Det er på den baggrund min vurdering, at A på baggrund af partshøringen ikke har fået klarhed over sagen og ikke har haft mulighed for at gennemskue, hvilke forhold kommunen har tillagt afgørende betydning i forbindelse med den påtænkte bortvisning.

5.1.6. Kommunen lægger i partshøringen af 31. august 2021 vægt på, at A udviste grænseoverskridende adfærd overfor beboerne i døgninstitutionen ved at sende nøgenbilleder af sig selv til beboere på døgninstitutionen.

I partshøringen af 31. august 2021 nævnes ikke konkrete personer eller konkrete tidsangivne episoder. I stedet kritiseres A's adfærd på et generelt og overordnet niveau.

Kommunen henviser til det nøgenbillede, som A sendte til den ikke-navngivne person. Kommunen henviser dog ikke udtrykkeligt til den øvrige korrespondances indhold eller beskriver, hvorfor kommunen mener, at denne korrespondance var grænseoverskridende.

Kommunen citerer i udtalelsen af 14. marts 2022 til mig kommunens personalepolitik. Her fremgår det bl.a., at en medarbejder, der misligholder sit ansættelsesforhold i væsentlig grad, kan blive bortvist med øjeblikkelig virkning.

Kommunen præciserer dette i udtalelsen af 11. august 2022, idet kommunen anfører, "at kommunen anser det for en grov misligholdelse af ansættelsesforholdet, at en kommunal sagsbehandler for børn og unge, som har til opgave at beskytte børn og unge, stik imod denne bestilling krænker disse børn og unge."

Jeg har stor forståelse for kommunens forsøg på at beskytte de børn og unge, der er anbragt i en kommunal døgninstitution, over for krænkelser af seksuel karakter.

Jeg mener dog samtidigt, at en ansat, der beskyldes for at have udvist krænkende adfærd, skal have mulighed for at forholde sig hertil og forsvare sig.

Det er på den baggrund min vurdering, at kommunen i partshøringen ikke i tilstrækkelig detaljeret form har beskrevet overfor A, hvorfor kommunen mener, at A's adfærd har været grænseoverskridende.

Jeg bemærker, at jeg ikke forholder mig til spørgsmålet om, hvorvidt A som en del af sin ansættelse som sagsbehandler i kommunen var ansat til at beskytte børn og unge.

Kommunen oplyser endvidere i udtalelsen af 11. august 2022 til mig, at A ikke har levet op til en professionel og faglig forsvarlig adfærd, hvorfor kommunen anser A's korrespondance med den ikke-navngivne beboer på døgninstitutionen som en grov misligholdelse af ansættelsesforholdet.

Jeg lægger vægt på, at kommunen i partshøringen af 31. august 2021 ikke har oplyst overfor A, at kommunen anser hans handlinger som en mangel på professionel og faglig forsvarlig adfærd.

5.1.7. I partshøringen oplyser kommunen ikke, hvem kommunen mener, A har haft den grænseoverskridende korrespondance med.

Af den korrespondance, der var vedlagt partshøringen, fremgår en beskedtråd fra et socialt medie. Det kan dog ikke heraf udledes, hvem A har haft en korrespondance med. Kommunen oplyser i udtalelsen af 14. marts 2022 til mig, at der er tale om en beboer på døgninstitutionen, hvorfor jeg lægger dette til grund.

I partshøringen af 31. august 2021 henviser kommunen ikke til én enkelt person, men henviser til beboere eller beboerne på døgninstitutionen. Det fremgår ikke af partshøringsskrivelsen, hvor mange beboere, som kommunen mener, A har udvist grænseoverskridende adfærd overfor.

Kommunen har i udtalelsen af 14. august 2022 til mig oplyst, at to personer på døgninstitutionen har anmodet om hjælp til at stoppe A's upassende og krænkende henvendelser.

Kommunen har i samme udtalelse oplyst navnet på én af de beboere på døgninstitutionen, som kommunen mener, A har haft en grænseoverskridende korrespondance med. Kommunen har samtidigt oplyst, at kommunen ikke kan præcisere andre navne.

Det er min vurdering, at kommunen i partshøringen klart burde have angivet, med hvem og hvor mange personer, som kommunen mente, A havde en grænseoverskridende korrespondance med.

5.1.8. Kommunen anfører i partshøringskrivelsen, at A har sendt nøgenbilleder af sig til selv til beboere på døgninstitutionen.

Det er på den baggrund min forståelse, at kommunen mener, at A har sendt mere end ét nøgenbillede.

Jeg ser imidlertid ikke af det bilag, som kommunen vedhæftede partshøringskrivelsen, at A har sendt mere end ét billede til en beboer på døgninstitutionen.

Jeg bemærker i øvrigt, at kommunen ikke konkret henviser til, hvornår A har sendt et eller flere nøgenbilleder.

Det er på den baggrund min vurdering, at kommunen ikke i tilstrækkelig grad har gjort A bekendt med det bevismæssig grundlag for den påtænkte bortvisning.

5.1.9. Det er samlet set min vurdering, at kommunens partshøringskrivelse af 31. august 2021 ikke lever op til de krav, der stilles til en partshøring efter sagsbehandlingsloven § 19 og den ulovbestemte udvidede partshøringspligt.

Det er således min vurdering, at partshøringskrivelsen af 31. august 2021 er mangelfuld, idet kommunen:

- henviser til den korrespondance, som A har haft med den ikke-navngivne person i juni 2021, selvom A først blev ansat i juli 2021,
- henviser til den korrespondance, som A har haft med den ikke-navngivne person i juli 2021, selvom det fremgår af bilaget vedhæftet partshøringskrivelsen, at der ikke fandt en korrespondance sted i juli 2021,
- ikke henviser til korrespondancen i august 2021, hvor A sendte et nøgenbillede af sig selv til den ikke-navngivne person, selvom kommunen tillægger fremsendelsen af dette billede afgørende betydning,
- henviser til flere beboere uden en nærmere identificering af, hvem kommunen mener, A har haft den grænseoverskridende korrespondance med,
- henviser til at A har sendt mere end ét nøgenbillede, selvom det fremgår af bilaget vedhæftet partshøringskrivelsen, at A alene sendte ét billede til den ikke-navngivne person og
- ikke beskriver, hvorfor A's korrespondance var grænseoverskridende, men alene beskriver forholdene på et generelt og overordnet plan.

Jeg finder på den baggrund kommunens partshøringskrivelse beklagelig.

5.1.10. Jeg bemærker afslutningsvist, at kommunen i udtalelsen af 14. marts 2022 til mig har anført, at partshøringen lever op til gældende regler, idet A selv har underskrevet en modtagelseskvittering på partshøringskrivelsen. Kommunen giver således udtryk for, at A's underskrift garanterer kommunens overholdelse af sagsbehandlingslovens regler og principper.

Jeg deler ikke kommunens opfattelse heraf, idet det er min vurdering, at kommunen aldrig kan lægge ansvaret for overholdelse af sagsbehandlingslovens regler om partshøring eller den ulovbestemte udvidede partshøringspligt over på borgere.

5.2. Retsvirkninger ved partshøringsmangler

5.2.1. Som bilag til partshøringen af 31. august 2021 vedhæftede kommunen den korrespondance, som A har haft med den ikke-navngivne person. Til trods for at kommunen i partshøringen ikke præcist henviser til, hvilke datoer kommunen har tillagt betydning for den påtænkte afgørelse om bortvisning, er det min vurdering, at det må have stået klart for A, at kommunen inddrog den samlede korrespondance i overvejelsen om bortvisning.

5.2.2. Det er på den baggrund min vurdering, at A, på trods af den mangelfulde partshøring, ikke kunne være i tvivl om, hvad der var kommunens begrundelse for at bortvise ham, selvom dette kunne have været angivet tydeligere i partshøringen.

Det er således min vurdering, at partshøringsmanglen ikke har haft en afgørende betydning for A's mulighed for at overskue situationen og påvirke beslutningsgrundlaget.

På baggrund af retspraksis og udtalelser fra Folketingets Ombudsmand er det min vurdering, at den efterfølgende afgørelse om bortvisning ikke er ugyldig som følge af de indholdsmæssige mangler i partshøringen.

Jeg bemærker i den forbindelse, at det er min vurdering, at partshøringsmanglen ikke har været grov og åbenbar, men at der alene er tale om en utilstrækkelig

konkretisering af det faktiske grundlag, hvorfor partshøringen ikke i alle henseender lever op til kravet i sagsbehandlingslovens § 19 og den udvidede ulovbestemte partshøringspligt.

Jeg bemærker endvidere, at A forud for afgørelsen om bortvisning den 9. september 2021 ikke gjorde brug af sin mulighed for at komme med sine bemærkninger til kommunens partshøring.

5.3. Begrundelse for afgørelse om bortvisning

5.3.1. Jeg har ovenfor konkluderet, at partshøringskrivelsen af 31. august 2021 om den påtænkte bortvisning lider af en række mangler. Det er min vurdering, at afgørelsen om bortvisning lider af mange af de samme mangler.

Det er således min vurdering, at afgørelsen af 9. september 2021 er mangelfuld begrundet, idet kommunen:

- henviser til den korrespondance, som A har haft med den ikke-navngivne person i juni 2021, selvom A først blev ansat i juli 2021,
- henviser til den korrespondance, som A har haft med den ikke-navngivne person i juli 2021, selvom det fremgår af bilaget vedhæftet partshøringskrivelsen, at der ikke fandt en korrespondance sted i juli 2021,
- ikke henviser til korrespondancen i august 2021, hvor A sendte et nøgenbillede af sig selv til den ikke-navngivne person, selvom kommunen tillægger fremsendelsen af dette billede afgørende betydning,
- henviser til flere beboere uden en nærmere identificering af, hvem kommunen mener, A har haft den grænseoverskridende korrespondance med,
- henviser til at A har sendt mere end ét nøgenbillede, selvom det fremgår af bilaget vedhæftet partshøringskrivelsen, at A alene sendte ét billede til den ikke-navngivne person og
- ikke beskriver, hvorfor A's korrespondance var grænseoverskridende, men alene beskriver forholdene på et generelt og overordnet plan.

Jeg bemærker, at kommunen i udtalelsen af 11. august 2022 til mig oplyser, at det fremgår af afgørelsen, hvilken type beskeder A har sendt.

Det er min opfattelse, at en klassificering af en beskedtype er utilstrækkeligt, idet kommunen konkret skal henvise til det faktuelle og bevismæssige grundlag for afgørelsen.

5.3.2. Kommunen henviser i afgørelsen om bortvisning af 9. september 2021 til personalehåndbogen som retsgrundlag for bortvisningen.

Det er min vurdering, at en henvisning til personalehåndbogen er utilstrækkeligt, idet der i alle bortvisningssager skal foretages en konkret afvejning.

Det er på den baggrund min vurdering, at kommunen i afgørelsen burde have foretaget en konkret og individuel vurdering af, om A's adfærd var af en sådan karakter, at den udgjorde en grov misligholdelse af ansættelsesforholdet og således kunne begrunde en bortvisning.

Det er på den baggrund min vurdering, at kommunens afgørelse om bortvisning af 9. september 2021 ikke lever op til de krav, der stilles til en afgørelse efter sagsbehandlingsloven, idet afgørelsen ikke i tilstrækkelig grad konkretiserer de forhold, som har været af afgørende betydning for bortvisningen. Det er således min vurdering, at afgørelsen er mangelfuld begrundet.

Jeg finder på den baggrund kommunens begrundelsen for afgørelsen særdeles beklagelig.

6. Konklusion

Det er min vurdering, at kommunens partshøringsskrivelse af 31. august 2021 ikke lever op til de krav, der stilles til en partshøring efter sagsbehandlingslovens § 19 og den ulovbestemte udvidede partshøringspligt, idet kommunen ikke i tilstrækkelig grad har konkretiseret de forhold, der har været afgørende for den påtænkte bortvisning. Kommunens partshøring gav således ikke A mulighed for at gøre sig bekendt med det fulde, faktiske, retlige og bevismæssige grundlag.

Jeg finder således kommunens partshøring beklagelig.

Det er endvidere min vurdering, at kommunens afgørelse om bortvisning af 9. september 2021 er mangelfuldt begrundet, idet afgørelsen ikke lever op til de

krav, der stilles til en afgørelse efter sagsbehandlingsloven og den ulovbestemte udvidede partshøringspligt.

Jeg finder således kommunens begrundelse for afgørelsen særdeles beklagelig.

Det er dog min vurdering, at partshøringsmanglen ikke fører til ugyldighed, idet partshøringsmanglen ikke har haft en afgørende betydning for A's mulighed for at overskue situationen og påvirke beslutningsgrundlaget.

Jeg foretager mig ikke yderligere og anser hermed min behandling af sagen for afsluttet.

Jeg har sendt en kopi af dette brev til A.

Nærværende udtalelse vil i anonymiseret form blive offentliggjort på min hjemmeside og omtalt i min beretning for 2022.

SAGSFREMSTILLING

A sendte beskeder med et seksuelt indhold til en ikke-navngiven person den 19. maj 2021, 4. juni 2021, 6. juni 2021 og 26. juni 2021.

Den 1. juli 2021 blev A ansat som sagsbehandler ved Børn- og Ungeforvaltningen.

Kommunen blev den 30. august 2021 opmærksom på, at A havde sendt beskeder med et seksuelt indhold til en eller flere beboere, der var anbragt i efterværn, idet anbringelsesstedet rettede henvendelse til forvaltningen.

A sendte beskeder med et seksuelt indhold til en ikke-navngiven person den 17. august 2021.

Den 31. august 2021 sendte kommunen en partshøring til A, hvor kommunen anførte:

"Partshøring om den påtænkte afskedigelse – disciplinær konsekvens

Du meddeles hermed, at undertegnede har igangsat partshøringsrunde, da jeg agter at afskedige dig fra din stilling som sagsbehandler i Forvaltningen for Børn og Familie med øjeblikkelig virkning, med den begrundelse, at du har haft grænseoverskridende korrespondance med og har sendt nøgenbilleder af dig til beboere på døgninstitutionen [...].

Tidsfrist for partshøringen

Du bliver partshørt i henhold til landstinglov om sagsbehandling i den offentlige forvaltning. Har du bemærkninger, skal disse være Kommuneqarfik Sermersooq i hænde senest 6. september 2021 kl. 12:00. Har kommunen ikke modtaget svar ved fristens udløb, træder afgørelsen på baggrund af den førnævnte begrundelse. Partshøringen sendes via "attavissat".

Sagsforløbet

Du blev ansat som sagsbehandler i Forvaltningen for Børn og Familie i [by] den 1. juni 2021.

De 30. august blev din overordnede i Kommuneqarfik Sermersooq kontaktet fra døgninstitutionen [...] med oplysning om, at beboerne i [...] har sagt til ansatte på institutionen, at du har haft grænseoverskridende korrespondance med beboerne (se bilag), samt at du har sendt dem flere nøgenbilleder af dig. Korrespondancen var startet juni 2021 og forløbet til og med juli 2021.

Lovgrundlag

Der vil blive taget beslutning i sagen i henhold til ledelsesretten, idet arbejdsgiver har og ret til at lede og fordele arbejdet og har ret til at tage relevante forholdsregler, jf. § 2 i aftale mellem Naalakkersuisut og Atorfillit Kattuffiat.

Du bliver partshørt i henhold til § 19 i landstinglov nr. 8 af 13. juni 1994 om sagsbehandling i den offentlige forvaltning. Det betyder, at du har mulighed for at fremkomme med dine bemærkninger inden kommunen tager beslutning i sagen.

Partshøringen sker på det ulovbestemte princip om pligt til at gennem en udvidet partshøring, således parten får indsigt i sagens oplysninger, herunder retsgrundlaget samt begrundelse for den påtænkte afskedigelse og få mulighed for at fremkomme med sine bemærkninger herom.

Reglerne for bortvisning er gældende. § 33 i overenskomst om socialrådgivere mellem Naalakkersuisut og Atorfilit Kattuffiat henviser til inatsisartutlov nr. 11 af 29. november 2013 om retsforholdet mellem arbejdsgivere og funktionærer ELLER til gældende overenskomst.

Begrundelse

Grænseoverskridende handling (som beskrevet i sagsforløbet), som Kommuneqarfik Sermersooq ikke kan acceptere.

Selv om du er vidende om, at din mobilkontakt som ansat med beboerne i [...] er grænseoverskridende i forhold til børnene, har du fortsat kontakten fra juni 2021 til juli 2021. Du skal som ansat under en myndighed, der varetager omsorgen for børn, værne om tilliden til Kommuneqarfik Sermersooq. Alligevel har du handlet uacceptabelt.

[...]” (min oversættelse)

Som bilag til partshøringsskrivelsen var vedlagt et billede af en mobiltelefon, hvoraf dele af en samtale mellem A og en ikke-navngiven person fremgår. Som bilag var endvidere vedlagt to screenshots af samtalen mellem A og den ikke-navngivne person.

A underskrev den 31. august 2021 en modtagelseskvittering for partshøringsskrivelsen og blev fra den 31. august 2021 fritaget fra sine arbejdsforpligtelser.

Den 9. september 2021 traf kommunen en afgørelse, idet kommunen anførte:

” Vedr.: Afgørelse om bortvisning med øjeblikkelig virkning.

Den 31. august 2021 startede Kommuneqarfik Sermersooq en sag med partshøring om en bortvisning med øjeblikkelig virkning, hvor det blev besluttet, at den 6. september 2021 skulle være sidste frist for aflevering af hørings svar. Vi har ikke modtaget hørings svar.

Faktiske forhold, der er lagt til grund i sagen:

Den 30. august 2021 blev ledelsen i Kommuneqarfik Sermersooq kontaktet fra døgninstitutionen [...] og blev informeret om, at beboerne i [...] havde meddelt, at du var gået over dine grænser og sendt flere beskeder til beboerne i [...] samt at du havde sendt nøgenbilleder af dig selv, hvor man kunne se, at du havde brugt ordet ”lad os have samleje” i beskederne.

Den skriftlige kontakt var startet i juni 2021 og var foregået til og med juli 2021.

Regler der er lagt til grund i sagen:

Der står følgende i Kommuneqarfik Sermersooqs personalehåndbog:

“Den ansatte kan blive bortvist fra arbejdspladsen med øjeblikkelig virkning og dermed uden almindelig varsel, hvis denne fx har udvist grov og illoyal adfærd, været voldelig over for leder, kolleger eller en klient, begået underslæb og tyveri, nægtet at udføre arbejdet i form af fx ulovlige udeblivelser eller i øvrigt misligholdt sit ansættelsesforhold i væsentlig grad.”

Du er nu bortvist fra din stilling i Børne- og familieforvaltningen og der er i den forbindelse anlagt en sag til politiet. Der kan endnu ikke udtales om, hvorvidt udfaldet af anlæggelsen af sagen til politiet bliver, men kommunen anser bortvisningen af dig fra din stilling som en alvorlig sag og vurderer, at du har overtrådt dine pligter i din stilling meget groft. Derfor kan du ikke regne med at kunne få arbejde i kommunens forvaltninger, som har med børneservice at gøre. Derimod er det kun en leder/chef i en anden forvaltning i kommunen, som kan afgøre, om du kan blive ansat i en anden stilling.

Begrundelse

På baggrund af de førnævnte grundlag, er det af chefen i Børne- og familieafdelingen, [...], hermed besluttet, at du bortvises med øjeblikkelig virkning, hvor Kommuneqarfik Sermersooq har vurderet, at du har overtrådt dine pligter i din stilling alvorligt. En bortvisning med øjeblikkelig virkning betyder, at din ansættelse og din løn stoppes med virkning fra i dag den 9. september 2021.

[...]” (min oversættelse)

A underskrev den 9. september 2021 en modtagelseskvittering for afgørelsen.

Den 12. januar 2022 fremsendte A en række dokumenter til mig. Ved en telefonsamtale den 18. januar 2022 oplyste A overfor en af mine medarbejdere, at han ønskede at klage over kommunens afgørelse af 9. september 2021 om bortvisning af ham fra sin stilling i Børne- og Familieforvaltningen i Kommuneqarfik Sermersooq.

A har oplyst overfor en af mine medarbejdere, at han ikke på tidspunktet for bortvisningen var medlem af en fagforening.

Den 21. januar 2022 anmodede jeg kommunen om samtlige akter i sagen om bortvisningen af A. Den 24. januar 2022 og den 1. februar 2022 modtog jeg sagens akter.

Den 4. marts 2022 anmodede jeg kommunen om en udtalelse til sagen, idet jeg bl.a. anførte følgende:

"[...]"

På baggrund af akterne er der en række forhold, der ikke står mig klart, hvorfor jeg anmoder kommunen om en udtalelse til sagen.

Jeg bemærker, at jeg har noteret mig, at [A] har underskrevet en kvittering for modtagelse af partshøringen, og at det er min opfattelse, at [A] ikke har udnyttet sin mulighed for at aflevere et partshørings svar.

Jeg anmoder kommunen om at forholde sig til følgende forhold, gerne i den anførte rækkefølge.

1. Vedrørende partshøring henviser jeg til min beskrivelse af partshøringskravene i min udtalelse 2021-2, som er tilgængelig på min hjemmeside, hvor jeg bl.a. anførte følgende:

"§ 19 i landstingslov nr. 8 af 13. juni 1994 om sagsbehandling i den offentlige forvaltning med senere ændringer (herefter sagsbehandlingsloven) pålægger en myndighed en generel pligt til at høre en part inden, at myndigheden træffer afgørelse i en sag. Bestemmelsen om lovpligtig partshøring gælder også visse ansættelsesretlige dispositioner i forhold til myndighedens eget personale. En bortvisning er en afgørelse i sagsbehandlingslovens forstand, hvorfor reglerne om partshøring også gælder for en sådan sag.

Partshøring har til formål at sikre, at en part får lejlighed til at gøre sig bekendt med og kommentere det faktiske grundlag for en påtænkt afgørelse inden, at myndigheden træffer denne.

Pligten til partshøring efter § 19, stk. 1, i sagsbehandlingsloven gælder, hvis en myndighed er i besiddelse af bestemte oplysninger vedrørende en sags faktisk omstændigheder, hvis disse oplysninger er til ugunst for en part – og hvis parten må antages ikke at være bekendt med, at myndigheden er i besiddelse af de pågældende oplysninger.

I forbindelse med visse ansættelsesretlige dispositioner, herunder i forbindelse med en afgørelse om bortvisning, suppleres den generelle partshøringsregel i sagsbehandlingslovens § 19 af en ulovbestemt videregående partshøringsregel, hvorefter en part – udover sagens faktum – også skal høres om sagens retlige og bevismæssige grundlag. Parten skal høres om det samlede afgørelsesgrundlag, også selv om parten i forvejen er bekendt med, at myndigheden er i besiddelse af de pågældende oplysninger, og at de pågældende oplysninger indgår i myndighedens afgørelsesgrundlag.

Myndigheden skal derfor udarbejde en partshøringskrivelse til den ansatte om grundlaget for den påtænkte sanktion indeholdende:

- De forhold, som myndigheden tillægger vægt,
- Myndighedens foreløbige opfattelse af sagen,
- Eventuelle bevismæssige vurderinger,
- Myndighedens syn på sagens retlige spørgsmål, herunder hvilke retsregler, der tænkes anvendt og hvordan disse forholder sig til den konkrete sag.

Det påhviler myndigheden at sikre, at grundlaget for partshøringen er korrekt.

Jeg henviser til Oluf Emborg og Peer Schaumburg-Müller, Offentlig arbejdsret, 2. udgave (2010), side 51-52, og Niels Fenger, Forvaltningsret, 1. udgave (2018), side 590-592."

Jeg bemærker i den forbindelse, at formålet med en partshøring er, at give den partshørte mulighed for at forstå sammenhængen mellem vedkommendes handlinger og en afgørelse om bortvisning, og dermed få fuld klarhed over sagen.

Jeg bemærker yderligere, at en myndigheds partshøringsskrivelse og afgørelse om bortvisning udførligt skal forklare grundlaget for bortvisningen. Det gælder også, selvom arbejdsgiveren eventuelt mundtligt eller som led i partshøringen har redegjort for bortvisningsgrundlaget.

Jeg anmoder på den baggrund kommunen om i udtalelsen at redegøre for, om kommunen mener, at beskrivelsen af sagsforløbet i partshøringsskrivelsen af 31. august 2021 og afgørelse af 9. september 2021, giver [A] mulighed for at gøre sig bekendt med det fulde faktiske, bevismæssige og retlige grundlag for afgørelsen.

Jeg bemærker i den forbindelse, at det er min opfattelse, at en medarbejder, der bortvises, på baggrund af partshøringsskrivelsen og afgørelsen, skal være bekendt med, hvem der er blevet krænket, hvordan denne eller disse er blevet krænket, samt hvornår krænkelsen eller krænkelserne har fundet sted.

2. Det følger af ledelsesretten, at en arbejdsgiver har mulighed for at bortvise en medarbejder, der groft og væsentligt tilsidesætter sit ansvar og således misligholder sine pligter.

Jeg bemærker i den forbindelse, at kommunen i afgørelsen af 9. september 2021 om bortvisning af [A] citerer kommunens personalehåndbog, hvoraf det fremgår, at en ansat kan blive bortvist fra arbejdspladsen, hvis vedkommende misligholder sit ansættelsesforhold i væsentlig grad.

I partshøringsskrivelsen af 31. august 2021 anfører kommunen bl.a. følgende:

"[...] jeg agter at afskedige dig fra din stilling [...] med den begrundelse, at du har haft grænseoverskridende korrespondance med og har sendt nøgenbilleder af dig til beboere på døgninstitutionen [...].

[...]

Selv om du er vidende om, at din mobilkontakt som ansat med beboerne i [...] er grænseoverskridende i forhold til børnene, har du fortsat kontakten fra juni 2021 til juli 2021. Du skal som ansat under en myndighed, der varetager omsorgen for børn, værne om tilliden til Kommuneqarfik Sermersooq. Alligevel har du handlet uacceptabelt." [min oversættelse]

I afgørelsen af 9. september 2021 anfører kommunen bl.a. følgende:

" [...] beboerne i [...] havde meddelt, at du var gået over dine grænser og sendt flere beskeder til beboerne i [...] samt at du havde sendt nøgenbilleder af dig selv, hvor man kunne se, at du havde brugt ordet "lad os have samleje" i beskederne.

[...]

[...] kommunen anser bortvisningen af dig fra din stilling som en alvorlig sag og vurderer, at du har overtrådt dine pligter i din stilling meget groft. [...]

[...]

[...] Kommuneqarfik Sermersooq har vurderet, at du har overtrådt dine pligter i din stilling alvorligt. [...]” [min oversættelse]

Jeg anmoder på den baggrund kommunen om i udtalelsen at redegøre for, om kommunen mener, at betingelserne om grov og væsentlig misligholdelse var opfyldt på bortvisningstidspunktet, samt om kommunen vurderer, at dette ud fra partshøringskrivelsen har stået [A] helt klart.

3. Jeg anmoder yderligere kommunen om i udtalelsen at redegøre for sin proportionalitetsafvejning i sagen herunder for, om andre mindre indgribende foranstaltninger har været overvejet samt om, hvorfor bortvisning er valgt frem for en anden ansættelsesretlig reaktion.

4. [A] oplyste den 5. januar 2022 ved en telefonisk samtale overfor en af mine medarbejdere, at han siden den 1. juli 2021 har været ansat som sagsbehandler i Forvaltningen for Børn- og Familie i [by].

I en intern e-mail mellem to kommunale medarbejdere sendt den 30. august 2021 anføres, at [A] blev ansat den 1. juli 2021 med tre måneders prøvetid.

I partshøringskrivelsen af 31. august 2021 anføres, at [A] blev ansat den 1. juni 2021.

Jeg anmoder på den baggrund kommunen om i udtalelsen at oplyse, hvornår N[A] blev ansat som sagsbehandler i Forvaltningen for Børn- og Familie.

5. Det anføres i partshøringskrivelsen af 31. august 2021 samt afgørelsen om bortvisning af 9. september 2021, at den omtalte underliggende korrespondance startede i juni 2021 og forløb til og med juli 2021.

Såfremt [A] har været ansat fra den 1. juli 2021, anmoder jeg kommunen om at redegøre for, hvordan forhold, der ligger forud for ansættelsen, kan danne grundlag for bortvisningen.

6. Det fremgår af de sagsakter, som kommunen har sendt til mig, at kommunen er i besiddelse af en sms-korrespondance, der strækker sig fra den 19. maj 2021 til og med den 17. august 2021. Det er min opfattelse, at denne sms-korrespondance var vedlagt som bilag til partshøringskrivelsen af 31. august 2021.

Det fremgår af denne korrespondance, at [A] den 17. august 2021 sendte et billede sammen med beskeden ”lad os have samleje”.

Som fremhævet ovenfor anfører kommunen, at den omtalte korrespondance startede i juni 2021 og forløb til og med juli 2021.

Jeg anmoder kommunen om i udtalelsen at redegøre for, hvordan der som grundlag for bortvisningen kan lægges vægt på et billede sendt den 17. august 2021, når det samtidigt anføres af kommunen, at den grænseoverskridende adfærd strakte sig fra juni til og med juli.

7. Jeg anmoder ligeledes kommunen om i udtalelsen at redegøre for, hvilken korrespondance, der henvises til fra juli 2021, idet jeg, på baggrund af de akter, som

kommunen har sendt til mig, kan se, at [A] ikke har sendt beskeder i perioden fra den 26. juni 2021 til den 17. august 2021.

8. Det anføres af kommunen ved breve af 31. august 2021 samt 9. september 2021, at [A] har udvist krænkende adfærd overfor beboerne på [...].

På baggrund af de sagsakter, som kommunen har sendt til mig, fremgår alene én sms-korrespondance.

Jeg anmoder på den baggrund kommunen om at redegøre for, hvilke andre beboere der henvises til, samt om der findes dokumentation for [A's] eventuelle korrespondance med disse.

9. Kommunen anfører i partshøringsskrivelsen af 31. august 2021 at [A's] mobilkontakt har været *"grænseoverskridende i forhold til børnene"*.

Jeg anmoder kommunen om i udtalelsen at redegøre for, hvilke børn kommunen henviser til.

Jeg bemærker i den forbindelse, at det kan udledes af en intern e-mail af 30. august 2021, at den navngivne forurettede er over 18 år og således ikke et barn.

10. Kommunen anfører i afgørelsen af 9. september 2021, at der i forbindelse med bortvisningen er anlagt en sag ved politiet.

I en intern e-mail mellem to kommunale medarbejdere sendt den 30. august 2021 anføres, at den navngivne forurettede har anmeldt [A] til politiet i [by] og har haft kontakt til politiet i [by]. Kommunen har noteret, at politiet ikke agtede at køre sagen videre, idet alle forurettede var over 18 år.

Jeg anmoder på den baggrund kommunen om i udtalelsen at redegøre for, hvorfor kommunen i afgørelsen af 9. september 2021 henviser til, at der i forbindelse med bortvisningen er anlagt en sag ved politiet.

11. På baggrund af sagens akter er det min opfattelse, at kommunen har anmeldt [A] for blufærdighedskrænkelser.

Det står mig ikke klart, hvilken tilknytning denne politisag har til kommunens afgørelsen af 9. september 2021 om bortvisningen af [A] samt om blufærdighedskrænkelsen relaterer sig til [A's] korrespondance med en eller flere beboere på døgninstitutionen [...].

Jeg anmoder kommunen om at redegøre for dette.

[...]"

Den 14. marts 2022 modtog jeg kommunens udtalelse, hvor kommunen anførte følgende:

"Redegørelse for sagen om [A]

Du har anmodet om redegørelse for ovennævnte sag.

Jeg har flg. kommentarer til sagen.

[A] ansat som sagsbehandler ved Forvaltning for børn og familie i [by] pr. 1. juli 2021.

Ad 1:

Den 31. august 2021 sendte Lederen af [A] parthøringsdokumenter samt bilag til [A] denne er efter min opfattelse gjort efter gældende regler idet han selv har underskrevet og har fået alle dokumenter.

Iden er der en frist, til at besvare parhøringen, men denne mulighed har han ikke brugt.

Derefter sendt K.S afgørelsen til ham den 09. september 2021 og denne har han også kvitteret for.

Derved så kan vi fra K.S ikke danne opfattelse om han har haft for kort tid eller ej, idet faktiske forhold er at han ikke har givet lyd fra sig, under hele processen. (mellem parthøring og afgørelsen)

Ad 2.

Kommuneqarfik Sermersooqs HR-afdeling fik henvendelse fra direktøren for Forvaltning for Børn og Familier [...], at lederen i Socialafdeling i [by] var kontaktet af lederen af [en døgninstitution for Børn og unge], som kommunerne (socialafdelinger) i Grønland plejer at placere børn og unge til pasning.

[Døgninstitutionens] leder oplyser, at to piger som er boende i [...] havde bedt om hjælp til at stoppe upassende og krænkede henvendelser fra sagsbehandler [A] ansat i [by].

Efter tilsagn fra lederen, havde [A] sendt billeder fra sin kønsdel og var begyndt at skrive til de to piger med opfordring til samleje (kujatta).

På den baggrund er det kommunens opfattelse, at denne handling danner grundlag for indledning af en sag om bortvisning.

Dette er oplyst i partshøringen sendt til [A] den 31. august 2021, side 1, den 3. næstsidste afsnit.

Ad 3

Efter kommunens opfattelser står denne sanktion mål til handlingen, idet handlingen taget arbejdsstedet i betragtning samt brugere/klienter (blandt andet de omtalte unge piger).

Da man fik henvendelse fra leder i Social-afd. Havde man ønsket at fjerne [A] fra afd. Da man arbejder med disse børn som er anbragt i [døgninstitutionen] fra socialafdeling i [by] (det er derfor lederen fra [døgninstitutionen] havde bedt om hjælp til lederen af social-afd.) man gå mere op i børnenes tryghed, frem som frygt for at han vil forsætte sin gerning, den 30. august havde lederen af [døgninstitutionen] politianmeldt [A].

I parthøring har man blandt andet brugt (som er i personalepolitik) ordet;

"Bortvisning En bortvisning kan ske, hvis den ansatte groft overtræder forpligtelser i sit ansættelsesforhold.

Den ansatte kan blive bortvist fra arbejdspladsen med øjeblikkelig virkning og dermed uden almindeligt varsel, hvis denne fx har udvist grov og illoyal adfærd, været voldelig over for leder, kolleger eller en klient, begået underslæb og tyveri, nægtet

at udføre arbejdet i form af fx ulovlige udeblivelser eller i øvrigt misligholdt sit ansættelsesforhold i væsentlig grad.”

Og netop den del med ”mislighold sin ansættelsesforhold” med opgave til for at beskytte børn og unge fra social-afdeling anses som grov misligholdelse.

Ad 4

Den korrekte ansættelsesdato er 1. juli 2021

Ad 5.

Som det fremgår af bilagene har han startet sin korrespondance i maj (før sin ansættelse) og har fortsat denne i juni og igen i aug. 2021. Og i alle korrespondancer har han godt vist at han skriver Kommentarer, spørgsmål og opfordringer af seksuel karakter. Seksuelt præget telefonterror, til piger (anbragt udenfor hjemmet) og han er selv 29 år.

Ad 6.

Kommuneqarfik Sermersooq viste ikke i slutningen af juni 2021, da man skulle ansætte ham, at han allerede før ansættelsen havde startet sin korrespondance med pigerne, og fik først denne viden i slutningen af aug. 21, da pigerne bad om hjælp til at stoppe manden med hans skrivelser samt anmodninger om nøgenbilleder fra unge piger og samleje. Det vil sige, at kommunen har været nødt til at nævne datoen for starten af uacceptabel adfærd for at kunne give et klart billede af forløbet.

Ad 7.

Han har sendt nøgent billede af sig selv jf. lederens udsagn, først den 17. august, hvilket fremgår af bilagene vedlagt partshøringsskrivelsen.

Ad 8.

Kommunen kan ikke præcisere andre navne, da disse oplysninger er baseret på en mundtlig henvendelse fra lederen i [døgninstitutionen] jf. mail af [...] den 30. august 2021 kl. 10.17 med emnet ”Kikkut saaffigisinnaavagut?”

Ad 9.

Ud over [...] er identiteten af andre børn kommunen ukendt.

Ad 10.

Kommuneqarfik Sermersooq har ikke en anmeldelseskvittering fra lederen af [døgninstitutionen], ligesom HR ikke kan dokumentere om lederen i Socialafdeling har politianmeldt denne.

Ad 11.

Kommuneqarfik Sermersooq har ikke sikret at politianmeldelsen er kvitteret den 9. september 2021, men har en formodning om at sagen er anmeldt fra Lederen i [døgninstitutionen] til politiet, samt ud fra den viden om at han har haft kontakt til sine klienter via sms (vist via bilag) har Kommunen vurderet at han ikke længere er passende til at besidde den stilling han har, samt at vi ikke har tillid til ham.”

Den 4. april 2022 anmodede jeg kommunen om en supplerende udtalelse, idet jeg bl.a. anførte følgende:

“[...]”

Jeg har nu haft lejlighed til at gennemgå den udtalelse, som kommunen har sendt til mig ved brev af 14. marts 2021.

Jeg bemærker, at der er flere forhold, som jeg ved brev af 4. marts 2022 anmodede kommunen om at redegøre for, som kommunen i udtalelsen af 14. marts 2022 ikke i tilstrækkelig grad har redegjort for.

Jeg anmoder derfor kommunen om en supplerende udtalelse til sagen.

1. Ved brev af 4. marts 2022 anmodede jeg i punkt 1 kommunen om at redegøre for, om kommunen mener, at beskrivelsen af sagsforløbet i partshøringsskrivelsen af 31. august 2021 og afgørelsen af 9. september 2021, gav [A] mulighed for at gøre sig bekendt med det fulde faktiske, bevismæssige og retlige grundlag for afgørelsen, idet jeg redegjorde for kravene til en partshøringsskrivelse.

På baggrund af kommunens svar i punkt 1 er det min forståelse, at kommunen er af den opfattelse, at partshøringen er sket efter gældende regler, idet [A] har skrevet under på, at han har modtaget alle dokumenter.

Jeg anser ikke [A's] underskrift på modtagelsen af partshøringsskrivelsen som et tilstrækkeligt grundlag for at antage, at kommunen har levet op til de regler, som jeg beskrev i mit brev af 4. marts 2021.

Jeg bemærker i den forbindelse, at det efter den forvaltningsretlige officialmaksime er kommunen, der har pligt til at sikre overholdelse af sagsbehandlingslovens regler og ulovbestemte retsgrundsætninger.

Jeg anmoder derfor på ny kommunen om at redegøre for, om kommunen mener, at partshøringsskrivelsen af 31. august 2021 og afgørelsen af 9. september 2021 gav [A] mulighed for at gøre sig bekendt med det fulde faktiske, bevismæssige og retlige grundlag for afgørelsen.

2. Ved brev af 4. marts 2022 anmodede jeg i punkt 2 kommunen om at redegøre for, om kommunen mener, at betingelserne om grov og væsentlig misligholdelse var opfyldt på bortvisningstidspunktet, samt om kommunen vurderer, om dette ud fra partshøringsskrivelsen har stået [A] helt klart.

I kommunens udtalelse af 14. marts 2022 redegør kommunen i punkt 2 og 3 for det faktiske hændelsesforløb, hvor kommunen bl.a. citerer en passus fra personalepolitikken.

Jeg bemærker i den forbindelse, at der, på trods af de oplyste bortvisningsgrunde, der er anført i kommunens personalepolitikker, skal foretages en konkret og individuel vurdering af det faktiske grundlag.

Jeg bemærker yderligere, at kommunen i udtalelsen af 14. marts 2022 under punkt 3 anfører, at forholdet anses som grov misligholdelse. Jeg ser dog ikke, at kommunen klart har beskrevet, hvorfor det underliggende forhold anses som groft, samt om forholdet er væsentligt.

Jeg anmoder på den baggrund på ny kommunen om at redegøre for dette.

[...]"

Jeg bemærker, at min anmodning om en supplerende udtalelse af 4. april 2022 grundet tekniske udfordringer ikke kom frem til kommunen. Jeg genfremsendte

min e-mail af 4. april 2022 til kommunen den 20. april 2022, den 6. maj 2022 og den 12. maj 2022. Det er min forståelse, at kommunen alene har modtaget brevet af 12. maj 2022.

Den 15. juni 2022 modtog jeg en supplerende udtalelse fra kommunen.

Jeg tilbagesendte den 30. juni 2022 kommunens supplerende udtalelse, idet jeg anmodede kommunen om at udarbejde en ny udtalelse som svar på mit brev af 4. april 2022.

Den 29. juli 2022 rykkede jeg kommunen for svar, idet jeg fortsat ikke havde modtaget en ny supplerende udtalelse på baggrund af mit brev af 4. april 2022.

Den 11. august 2022 modtog jeg kommunens nye supplerende udtalelse, idet kommunen anførte følgende:

”Vedr.: [A] klage over Kommuenqarfik Sermersooq

I Ombudsmandens brev af 30. juni 2022, brev nr. 2022-324-0001-19, anmoder Ombudsmanden om, at kommunen på ny besvarer de spørgsmål, som Ombudsmanden stillede i brev af 4. april 2022, brev nr. 2022-324-0001-12. I besvarelsen anmodes kommunen om en supplerende udtalelse til sagen.

I brev af 4. april 2022 henvises Ombudsmandens brev af 4. marts 2022, brev nr. 2022-324-0001-8, punkt 1, hvor Ombudsmanden bl.a. skriver:

”Jeg anmoder på den baggrund kommunen om i udtalelsen at redegøre for, om kommunen mener, at beskrivelsen af sagsforløbet i partshøringsskrivelsen af 31. august 2021 og afgørelse af 9. september 2021, giver [A] mulighed for at gøre sig bekendt med det fulde faktiske, bevismæssige og retlige grundlag for afgørelsen.

Jeg bemærker i den forbindelse, at det er min opfattelse, at en medarbejder, der bortvises, på baggrund af partshøringsskrivelsen og afgørelsen, skal være bekendt med, hvem der er blevet krænket, samt hvornår krænkelserne eller krænkelserne har fundet sted.”

Kommunens svar:

I partshøringsskrivelsen af 31. august 2021 fremgår, at en anbragt i døgninstitutionen [...] er blevet krænket af den partshørte sagsbehandler. Det fremgår endvidere af partshøringsskrivelsen inden for hvilken periode krænkelserne er sket. Den nærmere datering for krænkelserne fremgik af de til partshøringen vedlagte bilag. Det faktiske grundlag og bevismæssige grundlag er derved medtaget i partshøringen. Det retlige grundlag er i partshøringen medtaget som en henvisning til ledelsesretten, og den skade på tillid og omdømme, som de krænkende handlinger har afstedkommet.

I afgørelsen af 9. september 2021 fremgår, hvilke typer beskeder, som har krænket de anbragte i [døgninstitutionen] samt perioden for krænkelserne, juni og juli 2021. I bevismaterialet, som var vedlagt partshøringen fremgår, at de krænkende beskeder også daterer sig til august 2021. Det faktiske og bevismæssige er med denne afvigelse derved medtaget i afgørelsen.

Det retlige grundlag for afgørelsen af 9. september 2021 fremgår af et ekstrakt fra kommunens personalehåndbog, hvor der henvises til grove overtrædelser af den ansattes forpligtelser i ansættelsesforholdet, som ved bortvisning kan være grov og illoyal adfærd, voldelig over for klient eller i øvrigt misligholdt sit ansættelsesforhold i væsentlig grad. Vurderingen er, at den ansatte har overtrådt sine pligter i stillingen meget groft ved at krænke kommunens klienter.

Det er kommunens vurdering, at partshøringsskrivelsen af 31. august 2021 og afgørelsen af 9. september 2021 gav [A] mulighed for at gøre sig bekendt med det fulde, faktiske, bevismæssige og retlige grundlag for afgørelsen.

I Ombudsmandens brev af 4. april 2022 henvises til Ombudsmandens brev af 4. marts 2022, brev nr. 2022-324-0001-8, punkt 2, hvor Ombudsmanden bl.a. skriver:

”Jeg bemærker i den forbindelse, at der, på trods af de oplyste bortvisningsgrunde, der er anført i kommunens personalepolitikker, skal foretages en konkret og individuel vurdering af det faktiske grundlag.

Jeg bemærker yderligere, at kommunen i udtalelsen af 14. marts 2022 under punkt 3 anfører, at forholdet anses som grov misligholdelse. Jeg ser dog ikke, at kommunen klart har beskrevet, hvorfor det underliggende forhold anses som groft, samt om forholdet er væsentligt.

Jeg anmoder på den baggrund på ny kommunen om at redegøre for dette.”

Kommunens svar:

I kommunens besvarelse af punkt 3, Ad 3 i redegørelsen af 14. marts 2022 fremgår i sidste sætning, sammenholdt med konteksten, at kommunen anser det for en grov misligholdelse af ansættelsesforholdet, at en kommunal sagsbehandler for børn og unge, som har til opgave at beskytte børn og unge, stik imod denne bestilling krænker disse børn og unge.

Sårbare børn og unge, som er anbragte i et botilbud fordi kommunen har påtaget sig ansvaret for omsorgsovertagelsen, skal ikke i som en del af denne støtteforanstaltning udsættes for krænkelser af en ansat fra den selvsamme kommunale enhed, som har til opgave at udvise en professionel og fagligt forsvarlig adfærd overfor de anbragte børn og unge, uanset om de er under eller over 18 år, og uanset om krænkelserne sker i relation til en eller flere anbragte unge.

At [A] ikke har kunnet leve op til en professionel og fagligt forsvarlig adfærd (dekorum) overfor konkrete anbragte børn og unge, men tværtimod krænket dem med seksuel chikane under prøvetiden af sin ansættelsesperiode i kommunens forvaltning for børn og familie, anser kommunen for at være en grov misligholdelse af ansættelsesforholdet, som er væsentlig.”